

L'obrerisme de l'Esquerra

Amb manifesta mala fe, els nostres adversaris, atribueixen a l'Esquerra compromisos i pactes, més o menys tenebrosos, amb el Sindicalisme, per tal de tenir vots i guanyar les eleccions. De res no han valgut, per disuadir-los d'aquest mal entès, les protestes dels propis sindicalistes que des de "Solidaridad Obrera" estan cansats de desvirtuar i negar l'espècie calumniosa, ni l'actitud clara i serena de les autoritats del nostre partit, dels nostres parlamentaris i dels nostres òrgans d'opinió, negant tal despropòsit i àdhuc enfrontant-se contra els dirigents del Sindicalisme català.

Als nostres adversaris els convé propagar tal espècie calumniosa per atraure l'element benestant de Catalunya, i els esperits timorats que tant abunden a la nostra terra, que encara que no tinguin res, els sembla que tenen quelcom a conservar, si més no per a fer certa o verídica la dita que s'atribueix a Dante de l'avara pobresa dels catalans.

Cal dir ben alt i clar que l'Esquerra Republicana de Catalunya per a contestar i valoritzar llur esperit obrerista i tendències socialitzants per a un millor i just repartiment de les riqueses i del fruit del treball, no té perquè confondre's ni pactar amb el Sindicalisme. No som, és cert, ni aspirem a ésser-ho, un partit de classe, però sí que som un partit evolucionista en matèria social, que no ens conformem amb l'estat actual de coses i que aspirem a una major justícia social. Això és tot, i això que arreu d'Europa és admès, donant lloc a la formació de partits tan influents en la política general de França, com el radical-socialista encapçalat per Herriot i altres primeres figures de la política i les finances franceses, partit del qual n'és una imitació el partit radical-socialista espanyol que col·labora en el govern de la República espanyola, aquí, a Catalunya, sembla que sigui o pugui ésser una heretgia que rebutgen no ja les classes benestants, sinó els elements intel·lectuals d'Acció Catalana, com quelcom balder i pertorbador dins el panorama polític català.

Aquesta tesi absurda, i anti-europea, l'hem vista defensar no ja per l'òrgan local d'Acció Catalana, sinó, àdhuc, si mal no recordem, pel propi Rovira i Virgili, segons el qual fora dels partits llavors existents, quan a ell se li ocorregué separar-se d'Acció Catalana, i constituir l'Acció Republicana, no cabien a Catalunya altres partits que els de classe com el socialista, el comunista, o bé el sindicalista. No admetia Rovira, terrible definidor, d'acord amb les seves conveniències, com ara els d'Acció Catalana, a la seva esquerra, altres partits que els de classe esmentats. Però, allò que en Rovira era mig justificat, per la seva història d'home d'esquerra, avui, però, relentida, i perquè pretenia, segons ell, recollir l'herència política o espiritual de l'Esquerra Catalana d'antany, no és de cap manera admissible en Acció Catalana, que és un partit més aviat de dreta que d'esquerra per ésser antilaicista i antisocialitzant, és a dir, que dissenteix en dues qüestions bàsiques i fonamentals, en el terreny dels principis, de les esquerres polítiques d'arreu del món.

Aquesta gent, posada en l'alternativa d'ells no poder aglutinar les masses obreres de Catalunya, perquè aquestes no es deixen atraure pel seu fals esquerrisme, prefereixen, abans que l'Esquerra Republicana de Catalunya els atragui, anorrear aquesta, si poguessin, i llençar els nostres obrers a l'extremisme social amb totes les seves conseqüències més o menys catastròfiques per Catalunya.

Això és el que cal dir i fer entendre, perquè és la veritat, als qui creuen en la bona fe i rectitud d'intenció política d'aquesta gent, falsos esquerans i, per això, enemics naturals i els més aferrissats de l'Esquerra Republicana de Catalunya.

L'EFICACIA DE L'ANUNCI, DEPEN DEL DIARI QUE ESCOLLIU. "FOMENT" US ASSEGURA AQUESTA EFICACIA.

Crònica de París

D'actualitat

El cel en 1932

No hi ha cap perspectiva de fenòmens celestes notables. Durant l'any, brillaran el soberbi Sirio, l'esbelta Vega, el dorat Rigel, l'ataronjada Belegosa, els bessons Càstor i Polux, el rubicund Júpiter, l'enlluernadora Venus...; tots aquests però, ja els contemplaven els primers homes civilitzats en una data fixa. Hauríem d'esperar per qualsevol dia d'aquest any algun esdeveniment extraordinari, i per ara no se'n dibuixa cap en perspectiva. Es podria presentar, sobtadament, un cometa; aquests astres acostumen d'arribar sense un avís previ. Aquesta manca d'atenció, aquesta bohèmia grossera, fa que l'astrònom no pugui predir en cap plaç, la seva presència. Hom pot esperar només, els cometes telescòpics i astrofísics, però aquests no interessin als lectors. Què els fa, que un astre barbut llisqui a milions de quilòmetres si no vol actuar davant llurs propis ulls? Pitjor per ell, en aquest cas! Que s'apanyi com pugui!

Adhuc els eclipsis que cap any no hi manquen, ens deixen. De quatre que n'hi haurà, dos de Sol i dos de Lluna, un d'aquests tan sols, i encara parcial, ens farà la mercè d'una visita cap allà al mes de setembre. Un dels de Sol, és encaparat pels pingüins de les terres antàrtiques, i pels peixos dels oceans Índic i Pacífic. L'altre serà notable perquè tot el bo i millor dels astrònoms del món, acudirán a observar-lo. Es el que apareixerà el dia 31 d'Agost.

La Terra va passar pel punt

seu menys distant del Sol (periheli) el dia dos d'aquest mes, a les quatre de la matinada. Eng allunyem de l'astre central fins el dia tres de juliol, a les vuit de la nit, en el qual moment, la Terra, es trobarà en el seu punt més distant del dit astre. La diferència entre les dues distàncies, és d'uns cinc milions de quilòmetres.

Els eclipsis se succeiran per aquest següent ordre de dates i hores, totes elles referents al meridià de Greenwich.

El primer eclipsi, serà anular de Sol i ocurrirà el dia 7 de març. Començarà a les cinc i trenta un minuts i acabarà a les deu i vint minuts. Serà visible al Sud dels oceans Índic i Pacífic i Nord de les terres antàrtiques.

El segon eclipsi serà parcial de Lluna i succeirà el dia vint-i-dos de març. Començarà el fenomen a les nou i cinquanta nou minuts i acabarà a les quinze hores i sis minuts. Invisible a Espanya.

El tercer eclipsi serà total de Sol, el dia trenta-ú d'agost. Començarà a les disset hores quaranta i quatre minuts i acabarà, la totalitat, a les vint-i-dues hores i vint-i-dos minuts. Es podrà veure a la part nord-est del Nord d'Amèrica.

El quart eclipsi, serà parcial de Lluna, visible a Espanya. El nostre satèl·lit penetrarà a laombra el dia catorze de setembre a les dinou hores i divuit minuts i en sortirà a les vint-i-dues hores i quaranta tres minuts.

I per avui, prou.

PIGMALIÓ

Per la llibertat de l'Índia

Continuen les detencions de personatges directores del moviment nacionalista hindú. Darrerament ho han estat el tresorer del Congrés Pan-Índi; Ansari, president provisional del Congrés que ha estat condemnat a sis mesos de presó; un cap comunista i la muller del Mahatma Gandhi.

Les borses han suspès les operacions per un mes.

Han estat prohibides les reunions de més de cinc persones, les manifestacions i assemblees i tota altra activitat relacionada amb el moviment de desobediència civil.

Sembla, però, que es nota certa calma ja que el Govern anglès no vol seguir al Congrés Índi en l'actitud de violència que representa la campanya de desobediència civil.